

**УХВАЛА
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**

про закриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Бородкіна Михайла Володимировича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положення абзацу другого частини першої статті 9 Закону України „Про Державне бюро розслідувань“

Київ
26 липня 2023 року
№ 13-уп(І)/2023

Справа № 3-227/2021(468/21)

Перший сенат Конституційного Суду України у складі суддів:

Кривенка Віктора Васильовича – головуючого,
Грищук Оксани Вікторівни,
Кичуна Віктора Івановича,
Колісника Віктора Павловича,
Петришина Олександра Віталійовича – доповідача,
Совгирі Ольги Володимирівни,
Філюка Петра Тодосьовича,

розглянув на пленарному засіданні справу за конституційною скаргою Бородкіна Михайла Володимировича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положення абзацу другого частини першої статті 9 Закону України „Про Державне бюро розслідувань“ від 12 листопада 2015 року № 794–VIII (Відомості Верховної Ради України, 2016 р., № 6, ст. 55) зі змінами.

Заслухавши суддю-доповідача Петришина О.В. та дослідивши матеріали справи, Перший сенат Конституційного Суду України

у с т а н о в и в:

1. До Конституційного Суду України звернувся Бородкін М.В. із клопотанням перевірити на відповідність статтям 6, 8, частини другої статті 19,

статті 106, частини першої статті 113, статті 116 Конституції України (конституційність) положення абзацу другої частини першої статті 9 Закону України „Про Державне бюро розслідувань“ від 12 листопада 2015 року № 794–VIII зі змінами (далі – Закон), згідно з яким „організаційна структура Державного бюро розслідувань визначається Президентом України“.

Суб'єкт права на конституційну скаргу вважає, що оспорюваним положенням Закону порушено його „право визначене статтею 32 Конституції України, що ніхто не може зазнавати втручання в його особисте і сімейне життя, крім випадків, передбачених Конституцією України, а також статтею 43 Конституції України відповідно до якої кожен має право на працю, що включає можливість заробляти собі на життя працею, яку він вільно обирає або на яку вільно погоджується“.

На підтвердження своєї позиції Бородкін М.В. посилається на окремі приписи Конституції України, закони України, рішення Конституційного Суду України, практику Європейського суду з прав людини, міжнародні акти, а також на судові рішення у його справі.

2. Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України Ухвалою від 20 січня 2022 року відкрила конституційне провадження у цій справі.

3. Під час розгляду справи Перший сенат Конституційного Суду України, повно та всебічно розглянувши матеріали справи, дійшов висновку про наявність підстав для закриття конституційного провадження у справі з огляду на таке.

Згідно із Законом України „Про Конституційний Суд України“ сенат Конституційного Суду України закриває конституційне провадження у справі, якщо під час пленарного засідання будуть виявлені підстави для відмови у відкритті конституційного провадження, визначені статтею 62 цього закону (частина четверта статті 63); підставами для відмови у відкритті конституційного провадження у справі є, зокрема, неприйнятність конституційної скарги (пункт 4 статті 62).

3.1. Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційна скарга має містити обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55); конституційна скарга вважається прийнятною за умов її відповідності вимогам, визначеним, зокрема, статтею 55 цього закону (абзац перший частини першої статті 77).

Конституційний Суд України неодноразово наголошував, що особа, яка звертається до Конституційного Суду України, повинна не лише зазначити, а й аргументовано довести, як саме оспорюваний закон (його окремі положення), застосований в остаточному судовому рішенні, порушує її гарантоване Конституцією України право [ухвали Першого сенату Конституційного Суду України від 13 червня 2018 року № 20-у(І)/2018, Другого сенату Конституційного Суду України від 3 червня 2020 року № 10-уп(ІІ)/2020].

Із конституційної скарги вбачається, що, піддаючи сумніву відповідність Конституції України оспорюваного положення Закону, автор клопотання намагається довести, що визначення організаційної структури Державного бюро розслідувань має бути віднесене до компетенції Кабінету Міністрів України як вищого органу у системі органів виконавчої влади.

Водночас Бородкін М.В. не обґрунтував, яким чином оспорюване положення Закону порушує його конституційні права, а також не навів аргументів, які б вказували на те, що визначення Президентом України організаційної структури Державного бюро розслідувань призвело до порушення його прав, гарантованих Конституцією України.

Отже, Бородкін М.В. не дотримав вимог пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для закриття конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 цього закону – неприйнятність конституційної скарги.

Ураховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 36, 55, 62, 63, 67, 77, 86 Закону України „Про

Конституційний Суд України“ та відповідно до § 48, § 55 Регламенту Конституційного Суду України Перший сенат Конституційного Суду України

ухвалив:

1. Закрити конституційне провадження у справі за конституційною скаргою Бородкіна Михайла Володимировича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положення абзацу другої частини першої статті 9 Закону України „Про Державне бюро розслідувань“ від 12 листопада 2015 року № 794–VIII зі змінами на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала Першого сенату Конституційного Суду України є остаточною.

**ПЕРШИЙ СЕНАТ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**